

فهره‌دنگی

«ئیریه‌ت قاج»

محهمد نه‌مین هه‌ورامانی

پیشه‌کی:

ده‌رباره‌ی کۆچ کردنی هۆزوتیره ئاریایه‌کان. بو نیشتمانی
 نه‌مرویان، میژوو هه‌وایی ناجۆر به ده‌سته‌وه ده‌دات. به‌لام
 له‌گه‌ل شه‌وش دا، زۆر به‌ی میژوونوسان و
 جوگرافیاناسان و پشکینه‌ره دیرینه‌کان، به تایبه‌تی ئه‌وانه‌ی
 گریک و ئه‌وانه‌یش، که دوابه‌دوای ئه‌وانه‌وه هاتوون، له‌وه‌دا
 به‌ک که‌وتوون، که پتر له هه‌زاران هه‌زار سالیکی،⁽¹⁾ پیش
 زایینی، هۆزوتیره ئاریایه‌ جوهره‌جۆره‌کان، به هۆی ساردو
 سربوونه‌وه‌ی ئاوو هه‌وای نیشتمانی بنه‌ره‌تی‌یانه‌وه،
 به‌خه‌ندان بوون و به‌سته‌له‌ک کردنی به‌روبوومی ئه‌و
 نیشتمان‌ه‌وه‌ به‌ره‌وه نه‌زۆکی⁽²⁾ چوونی، له‌ رووی پرواندن و
 هینانه‌به‌ری به‌روبوومه‌وه، به شیوه‌ی پۆله هۆزو تیره هه‌ندی
 له‌وانه به‌رودوا، له‌ ریبازی ئه‌فغانستانی ئه‌مپرووه، به‌ره‌و
 چه‌م و دۆله‌کانی (په‌نجاب) - هیندستان - ی ئه‌مرو کۆچیان
 کردووه و هه‌وجا، کۆچی پۆله‌هۆزو تیره‌ی دیکه‌ش به‌ره‌و بان و
 چه‌م و دۆله‌کانی ئیرانی ئه‌مرو هاتوون.⁽³⁾

هه‌ر شه‌پۆله پۆله‌ی له‌و هۆزو تیره کۆچ کردوانه، بریتی
 بووه له کۆمه‌له هۆزوتیره‌ی خزم و خویش به‌یه‌کتیری، که
 به‌ته‌نیا شیوه‌یی گفتوگۆیان کردووه (به‌پیی پان و پۆری
 نیشتمانی بنه‌ره‌تی‌یان - که‌به‌ئاسیای ناوه‌راست داده‌نریت
 له‌وانه‌یه، هه‌ر شه‌پۆله‌ی له‌و کۆچ کردوانه، خاوه‌ن
 شیوه‌زاریکی تایبه‌تی بوونی) و له‌ چه‌م و دۆلیکی ئاوو هه‌وا

تایبه‌تی‌دا، که له‌کاتی رینگه‌ پرینی کۆچ کردن دا ریبیان تی
 که‌وتوووه به‌ شایسته‌ی ئه‌وه‌یان زانیوه بی‌که‌ن به‌ مه‌له‌ندی
 ژایانیان و تیای‌دا نیشته‌جی بوون.⁽⁴⁾
 ئه‌وه‌ی، که لیره‌دا، جیگای مه‌به‌ستی ئیمه‌ بی ئه‌وه‌یه،
 که شه‌پۆله پۆلیک، یان پتر، له‌و هۆزو تیرانه به‌ره‌و چه‌م و
 دۆله‌کانی کوردستانی ئه‌مرو هاتوون و تی‌دا نیشته‌جی
 بوون.

پروا بو ئه‌وه ده‌چی، که ئه‌و شه‌پۆله هۆزو تیره ئاریایانه‌ی
 به‌ره‌و کوردستانی ئه‌مرو هاتوون له‌ شه‌ش هۆزی سه‌ره‌کی
 پیکی هاتبن و به‌ ناوی (ئیریان فه‌ج)⁽⁵⁾ هه‌و نیشتمانیان
 ناوبانگی ده‌رکردووه، هه‌روه‌ک زمانه‌که‌شیان به‌و ناوه‌وه
 ناوبراوه.

زاراوی «ئیریان فه‌ج»:

پیش ئه‌وه‌ی ده‌م له‌ ده‌مه‌ته‌قی زاراوی (ئیریان فه‌ج) هه‌و
 بده‌ین به‌پنوسی ده‌زانم، که له‌ (پروا‌ه‌ت) و (ناوه‌روک) و
 (واتا)ی «گۆرانی بیژ» ورد بینه‌وه‌ بی‌ده‌ینه به‌ر رۆشنایی
 لیکولینه‌وه.

زاراوی (گۆرانی بیژ) و (ستران بیژ) و (گۆرانی واچ) یه‌ک
 واتاو یه‌ک جۆره‌ پروا‌ه‌تیان هه‌یه.

زاراوی (گۆرانی بیژ)، له‌ دوو وشه‌ی یه‌ک گرتوو
 پیکی هاتوو: وشه‌ی (گۆرانی)، که (ناوه‌وه‌ له‌گه‌ل قه‌دی
 رانه‌بوردووی (بیژ) دا یه‌کی گرتوووه وشه‌ی ناساده‌ی

(گورانی بیژ) یان، دروست کردووو دهوری ناوی (پیشهی هونه ری) و هی (ناو) و هی (ئاوه لئاو) یش ده بیژی.

زاراوی (ستران بیژ) یش، له (ستران) و (بیژ) پیك هاتوو، ته گهرچی (ستران) خوئی، لیک دراوی (س + تهر نیم) ه.

زاراوی (گورانی واچ) یش، ههر هه مان ده ستوور له وشه ی (گورانی) و وشه ی (واچ) پیك هاتوو.

ههر بهو پی یه ی که یهك واتا ده به خشن واته: ههر سی زاراوه که، (گورانی بیژ) و (ستران بیژ) و (گورانی واچ)، که وابوو وشه ی (بیژ) و هی (واچ) یهك واتا ده دن، له بهر هم هویه، پیوسته له بهر ته ی ئالوگور بونی هه ردوکیان ورد بیینه وو شوینه واریان هه ل بکه ی (هه ل بگرین).

ههروهك، لای زمانسان ئاشکرایه، ههر (کار = فرمان) ی له زمانی کوردی دا، دوو جوړه (قهد = رهگ) ی هیه؛ هی (رابوردوو) و هی (رانه بوردوو) ش.

ئهوجا، بهو پی یه، (وات)، قهدی (رابوردوو) و (واچ) یش هی رانه بوردوو.

وشه ی (واچ)، یان (فاچ) به هوئی وهرگرتنی پاشبهندی (هه هوه، بووه به (ناو) و (بوو) شه به چاووگی (کار = فرمان).

وشه ی (فاچ)، یان (واچ) به واتای (بیژ) هاتوو. (بیس) و هوئی زمانسایش، وها وردی ده کاته وه، که (فاچ)، یان (فه چ) له بهر ته دا هه بووه به ره به ره، پاش به سهر چوونی زه مان بووه به (فاژ)، یان (فه ژ) و ئهوجا به ره (واژ) یان به ره (وهژ) چوووه و ئهوجا له هه ندی ناوچه دا، بووه به (ویژ) و له هه ندی ناوچه ی دیکه دا، بووه به (بیژ)، که هه نوکه له شاره زووردا، به پانی و دریا ای دا، هه ردوکیان به کار ده هینرین.

وشه ی (واچ)، یان (فاچ) یش، وهك (قهد = رهگ) ی رانه بوردوو (کار = فرمان)، له گه ل راناوی که سی (لکاو) دا هه ل ده سووری و بهم جوړه:

- بو که سی سی یه می تاك: مواچو (ماچو)، که واتای؛ (دیژی) = (بهژی) = (دیژی) = (دیژی) = (بهژی) ت - بو که سی یه که می تاك: مواچوو (ماچوو). که به واتای؛ (دیژم = یه ژم) دی.

- بو فرمان: (بواچه) = (واچه)، که به واتای؛ (بی = یه ژه) دی.

له رووی ئالوگوری ده نگسازی یه وه، سازگی ده نگر [چ] و دهنگی [ژ]، زور نزیکی یه کترین و وهك خیز - که ره سه ی زمان، هم دهنگه ده بی به وو ئه ویش بهم دهی له لایینیکی دیکه شه وه، سازگی دهنگی [ت].

سازگی دهنگی [ژ] وه زور نزیکه. به شیوه یینیکی روسته - له سی پله دا، که (موو) بهك، نیوان پله ییک و یه کیکی دیکه جیاده کاته وه، دهنگه کانی [چ] و [ژ] و [ت] ساز ده در - که وابوو زور نزیکه و زور ره واشه، که دهنگی [چ] - دهنگی [ژ] بگوردری و ئه میس به ره وه دهنگی [ت]، بهی زیپه وی به ره و ئاسان چوون و جوړی کار تی کردنی دهنگی دراوسی، سه رده نگه دراوسی یه که ی.

بهم پی یه، بومان هیه، بلین :-

- (واچه = فاچه ← (فاژه = واژه) ← (ویژه) = (بیژه). ههروه ها:

- (واچه = فاچه) ← (واته) و له میشه وه، چاوگی (گوتن) و (وتن)، وهرگیراوه.

ئه گهر، هم جوړه ئالوگوره بهو جوړه زیپه وه. نه رویشته یی هه رگیز، نه زاراوی (گورانی بیژ) و نه هی (ستران بیژ) ده بوو!

یاخود، ئه گهر ئه وان هه بوونایی، ده بوایی زاراویکی هه بهو جوړه ی وهك (گورانی بلئی)، هه بوایی!!

به شیوه یینیکی روستتر؛ (واچ = فاچ) و (بیژ) ته مه نیکی نه زمانی کوردی دا به سه ر بردوووه وشه ی (بلئی) و (گوتن) یش. وه چه ی نوئی ناو زمانی کوردین.

شیوه زاری ماچو.

بهر له‌وهی، به‌ره و دوای دواوه و به‌ره و دیرین ده‌می باویره‌وی وشه‌ی (ماچو) برۆینه‌وه، یا بگه‌رینه‌وه، به پیوستی ده‌زانین، که فره‌یزنکی سه‌رزاری خه‌لکی کورده‌واری ناو شاره‌زوور هه‌یه، به یادی به‌ئینه‌وه و ئه‌ویش ئه‌وه‌یه، که ناوه‌ناو بو‌ئیناسه‌ی که‌سی، یان به‌کی، که له‌به‌رخۆیه‌وه ده‌ئاخه‌فی، یان له‌گه‌ل خۆی دا وات ویتته‌تی (به‌ژنی)، ده‌وتری: (کابرا له‌به‌ر خۆیه‌وه، واچه و اچه‌تی!).

ئهم فره‌یزی (واچه‌واچ)ه، به واتایه‌ک دی، که مه‌به‌ستی به‌ده‌سته‌وه‌دانی ناوی شیوه‌زارنکه، که (ره‌گی) یاخود، قه‌دی (واچه‌ی)^(۱) زوری تیدایه، ئه‌ویش، شیوه‌زاری (ماچو)یه.

کاکه‌می به‌کان، یاخود، با بیژین ئه‌هلی هه‌ق، به زمانی نووسراوی ده‌فته‌ره دینی به نووسراوه‌کانیان، به‌ژن، زمانی کوردی، یان شیوه‌زاری (ماچو) و به‌شیوه‌ی (سورانی) یان شاره‌زووری، شیوه‌زاری (جافی) به‌ژن.

به‌م پی‌یه و به تاییه‌تی پاش روون بوونه‌وه‌ی ئه‌وه‌ی، که (قه‌دی)، یاخود (ریشه‌ی وشه‌ی (فاچ = واچ) و هی (ماچو)، هه‌ر به‌کی بوو، ئه‌مه له لایه‌که‌وه، هه‌روه‌ها بوونی ریشه‌ی زوری وه‌ک (واچ = فاچ) و (وه‌ج = فه‌ج) و (ویژ) و (بیژ) و بوونی په‌یوه‌ندی زور به‌تینی دیکه‌ی زمانی (له‌لایه‌کی دیکه‌وه، له‌به‌شی وشه‌و موفره‌دات و ریشه‌و قه‌دا، به دریزی باسی ئهم خاله‌ ده‌که‌ین په‌یوه‌ندی به‌کان رووشن ده‌که‌ینه‌وه) له نیوان زمانی (ئیریه‌ن فه‌ج = Aryana) و هی (ماچو) دا، وامان به ده‌سته‌وه‌ ده‌دن، که هه‌ردووکیان وه‌ک ریشه‌و قه‌دی دارنی بن، وه‌هایه!

وشه‌ی (فاچ = واچ)، زور کۆنه‌و له ئاوێستا دا، به‌ جوړه واتایه‌ی، که لیکمان دایه‌وه، بو‌چه‌ندان جارنی هاتووه و به زمانی ئاوێستاش زمانی (ئیریه‌ن فه‌ج) و تراوه (ته‌ماشای، ل - ۱۹۹، تاریخ زبان پارسی، د. خانلری، هه‌روه‌ها بروانه، تاریخ مشرق قدیم - حسن پیرنیا

«مشیرالدوله» به‌شی، ایران باستان، ل - ۱۵۶.

شایانی باسه، هه‌روه‌ک به زمانی ئاوێستا، زمانی (ئیریه‌ن فه‌ج) و تراوه، به نیشتمانی ئه‌و خه‌لکه‌ش، که به‌و زمانه‌ گفتو‌گو‌یان کردوه، و تراوه نیشتمانی (ئیریه‌ن فه‌ج) و گه‌ل و هوزو تیره‌ی (ئیریه‌ن فه‌ج) پش به‌کی بووه، له‌و شانزده شه‌پوله‌ کۆچه‌ی ئاریایی که له نیشتمانی بنه‌ره‌تی خویان، به‌ره و بانه‌کانی ئیران کوردستانی ئه‌مرو کۆچیان کردوه.

پش ئه‌وه‌ی، ئهم کورته پیشه‌کی به به‌جی به‌ئین و به‌ره و لیک‌دانه‌وه‌ی ناوه‌روکی فره‌ه‌نگه‌که برۆین، به پیوستی ده‌زانین، خالیک هه‌یه رووشنی بکه‌ینه‌وه و ئه‌ویش به کورتی:

به‌که‌م؛ چونکه، تا ئیسته‌خواه‌نی هیچ شتی نه‌بووین، ئه‌گه‌ر هات و گه‌یشتینه راستی به‌کیش، هه‌رگیز، له ده‌ست هه‌ل به‌ستی بیگانه سه‌ر له‌به‌تر نابێ، له‌گه‌ل ئه‌وه‌ش دا، ده‌بی خونسه‌ری به‌ریز ئاگادار بکه‌ین، به‌وه‌ی، که پاش به‌راورد کردنیکی سه‌رپیی نیوان ئاوێستا و شیوه‌زاره‌کوردی به‌کانی ئیستا، له رووی (قه‌د) و (ریشه‌و) و موفره‌داتی دیکه‌وه، هه‌روه‌ها هی نیوان پارسی باستان زمانی ئاوێستا، وای بو‌ده‌چم، که زمانی کوردی (به سه‌رپاکی ناوه‌روکی په‌سه‌نی شیوه‌زاره‌کانی به‌وه) له نه‌وه‌ی نویی زمانی ئاوێستاوه، زوتر نزیکه، تاوه‌کو هه‌ر زمانیکی دیکه‌ی ئیرانی، که وه‌ک پارسی باستان، یان په‌هله‌وی بی! بوونی ئه‌و وشه‌و موفره‌داته هاوبه‌شانه‌ش، که به‌شداری نیوان زمانی پارسی کۆن و زمانی ئاوێستا ده‌که‌ن، ده‌گه‌رینه‌وه بو‌ئه‌وه‌ی، که پارسه‌کان (حازرخو‌ربوون، نه‌ک بیستان رن) نیشته‌سه‌ر که‌له‌پووری رووشنیری دینی و دنیایی بنه‌ره‌ت به‌ستراوو به تینی میدیه‌کان.^(۱)

به شیوه‌ییکی ئاشکراتر، پارسه‌کان، هه‌روه‌ک چون به زور کوردستانیان کردوه به ولاتی خویان، به‌و جوړه‌ش سه‌روه‌ت و سامانی که‌له‌پووری و رووشنیری میدیه‌کانیان به

ناوونیشانی خوځایانه ووه تومار کردووه.

دووه، نهوهی که پتر پالپستی هم راستی به مانه،
نهوهیه، که نهوهی دهرباره دینی خه لکی (پاسارگادا) و
ولآتی (ئانزان) - نیشتمانی دایگزادی پارسه - ده گپریته ووه،
له بت پرستی به ولاره، هیچ جوړه خوا به کیان نه ناسیوه.
همه له لایه که ووه، له لایه که دیکه ووه، جگه له وهی، که
ماوه ییکی زور دوورو دریز له نیوان سرچاوهی دینی
خاوه ن او نستا داو مه لهنندی پارس دا هیه، دینی خاوه ن
ئاو نستا له کاتیک دا په دابووه و پهره ی سهندووه، که
پارسه کان له (پاسارگادا) و (ئانزان) دا، هیشتا به روپشتی
خویان نه ناسیوه!!

سی یهم؛ سرچاوهی، په دابوونی ئاوستاو زمانی
ئاو نستا دینی ناو ئاوستا، هر ته نیا بولای سه روو و
سه رووی روژ ئاوا ی ئیران (کوردستانی نه مرو) ده بریته ووه له
هیچ سرچاوه ییکی بروایی کراودا و ئا له ورووه، باسی
شیراز، یان دانیشتمانی (پاسارگادا) و (ئانزان) به هیچ
جوړی نه کراوه!!

په راویز.

۱ - له دیرین زه مانه ووه له ماوه ییکی دوورو دریزدا)
2000000 - پ. ز، تا، 2000 - پ. ز، گه ل و هوژه
ئاریایی به کان، که له ناوچه کانی ئاسیای ناوه راست دا
ده ژیان، به هو ی به ره و ناسازچوونی ئاوه وه وای
نیشتمانیان، به شیوه ی پوله هوژو تیره ی خزم به یه کتری،
به ره و چه م و دوله ئاوداره کانی ئیران و نه فغان و کوردستان و
په نجاب کوچیان کردووه.

هوژو تیره هیندی به کان، (ههروه ک میژووی نووسینی
«فیدا» کتیبی ئاینی پیروزی هیندی به دیرینه کان، بو نیوان
«۱۴۰۰ - ۸۰۰ - پ. ز» ده گپریته ووه) پینشروهی هوژه
ئاریایی کان بوون له کوچ کردن داو له ریازی نه فغانسته ووه

به ره و ولآتی (په نجاب) ی ئیستا چوون و به ناوی «هه بته
هیند» ووه ناویان ناوه، که واتای (نیشتمانی) هیند ده دات و
حالی حازر بووه به (هیندستان) (ته ماشای: ل - ۱۵۶ -
۱۵۹ - ی حسن پیرنیا - مشیرالدوله - تاریخ مشرق قدیمه -
بکه).

۲ - هندی له و پشکینه رو زانایانه، که به ته نگه وهی
زانینی هو ی کوچ کردنی نه و هوژو خیله ئاریاییه وون، بو نه و
ناوچانه ی نه مرویان، وای بو ده چن، که هو ی سه ره کی
کوچ کردنیان، بو هو ی ساردبوونه وهی ناو زگی زه وی وزارت
نیشتمانی بنه رته ی و بنچینه یی یان. ده گپریته ووه (ته ماشای -
ل - ۱۴۳، هه مان سرچاوه، بکه).

له م رووه ووه نه فسانه ییک ده گپریته ووه، نه ویش، نه وه یه که
به هو ی ناراستی وتنه ووه (به د) گوته ووه، زه وی و بوومی
نیشتمانی دایگزادی گه ل و هوژه ئاریاییه کان ساردوسر
بووه ته ووه و به سته له کی به سته ووه، نه وانش له وی دا خویان
پی نه گپراوه و بی په روا به رودوا کوچیان کردووه.

۳ - زوربه ی پشکینه ره کان (نه وانسه ی به ته نگه هو ی
زانینی کوچ کردنی گه ل و هوژه ئاریاییه کان به ره و نیشتمانی
نه مرویان و ناسینیان هاتوون)، وای، بو ی چوون، که نه و
شه پوله هوژو خیله ئاریاییانه، به رودوا له ماوه ییکی
دریز خایه ن دا، به سی ریگای جوړ به جوړدا کوچیان کردنی
هندی له و شه پولانه (هه ره شه پوله ی بریتی بووه له چه ند
هوژو تیره ی نریک به یه کتری) له نه فغانستانی نه مرووه به ره و
چه م و دوله کانی (په نجاب) روویان ناوه و تیادی دا نیشه جی
بوون. هه ندیکی دیکه ش به ره و کوردستانی نه مرو هاتوون و
تیای دا نیشه جی بوون، هندی شه پوله ی دیکه ش له
نه فغانسته ووه به ره و بانه کانی ئیران هاتوون و له جیگاو شوینی
گونجاودا بو به رده وامی ژین و ژبیانیان تیای دا نیشه جی
بوون. (بروانه، ل ۱۱ - ۱۲ - ی زمانی ئاوستا، به
زمانی ئینگلیزی و ره گپرائی نه وروژو ف).

۴ - پشکینه ره زاناکان، وای بو چوون، که نه و هوژو

تیره و ټیله ټاریایانه، به بهرودواوه، له ماوهی دریژی کوچ کردنیان دا، تاوه کو نیشته جی بوونیان، نزیکهی شانزه شه پوړلی بهره و هوزو تیره بوون و له شانزه ناوچهی جوړبه جوړی کوچ بوکراودا، نیشته جی بوون و به پیی ټو ناوانه ی، که له ټاویستا دا هاتوه، ټه مانه ناوه کانیان :-

۱ - هوزوتیره ی (ټهیرین فاج)، له چه م و دولیک دا، نه نیشتمانیک دا ژیاون، پیی و تراوه ولاتی (ټهیرین فاج). ټه م ولاته، ههروهک پشکینه ره گریکه کان وا بوی چوون، کوردستانی ټه مړوی ټیرانه.

ټه وهش، که پالپستی ټه م راستی په پی، ټه وه په، که له ناو زمانی ټاویستا دا، وشه ی (فاج) زور دووباره بووه ته وه پات کراوه ته وه به واتای (وتن) و (بیژه) هاتوه، ټه مه له لایه که وه له لایتکی دیکه شه وه، له ټاویستا به زمانی ناو ټاویستا، دهوتری؛ زمانی (ټهیرین فاج) و ټه مه ش ټه وه دهرده خات، که زمانی کتیبی ټاویستا پیش ټه وه ی ناوی ټاویستای پیوه بنوسری به ناوی زمانی (ټیرین و اچ) وه ناویراوه.

۲ - سوغده یی، یاخود هوزوخیلی (سه غدی)، که له ناوچه ی (سه غد)، که ناوچه ی (سمرقند) ی ټه مړویه گلیان خواردوه ته وه و تیای دا ژیاون.

۳ - هوزوتیره ی (مورو)، که له ناوچه ی مهرؤ (مرو) ی ټه مړو نیشته جی بوون.

۴ - هوزوتیره ی (باخزی)، که له ناوچه ی (باخته ره)، یان (باکته ره) یه و که وتوه ته لای سهرووی روزه لاتی ټه مړوی ټیرانه وه به «به لڅ» وه، ناوبانگی دهر کردوه.

۵ - هه ندی هوزو تیره، له ناوچه ی «نیسایه» نیشته جی بوون و له پاشان دا، ټه م ناوچه یه، به (نیسابور)، یان (نیسابور) ناوبانگی دهر کردوه ټه م ناوچه یه ش که وتوته ناوچه ی (خراسان) ی ټه مړوه.

۶ - شه پوړلی له وانه، له ناوچه ی (هیرای)، که حالی حازر (هیرات) ی پی دهوتری و ناوچه رگه ی ټه فغانستانی ټه مړویه نیشته جی بوون.

۷ - شه پوړله هوزو تیره ی دیکه، له ناوچه ییک دا نیشته جی بوون، که پیی و تراوه (فه نای کژیته) و ټیسته ش ټه م ناوچه یه که وتوه ته ناوچه ی (کابل) ی ټه مړوه، له ولاتی ټه فغانستان.

۸ - شه پوړله هوزو تیره ی ټاریانی دیکه، خویان و کوچیان له ناوچه یی گرتوه ته وه، که پیی و تراوه (ټورو) ټه و ناوچه یه ش، ټیسته به (طوس)، یان (غهنه) ناو ده بری. ۹ - شه پوړله هوزو تیره ی دیکه، له ناوچه ی (فه رگا) گلیان خواردوه ته وه، که ټیستا به ناوی (گورگان) وه ناو ده بری و که وتوه ته روزه لاتی خوارووی قه زینه وه.

۱۰ - شه پوړلی له هوزو تیره ی ټاریانی دیکه، له ناوچه ی (هه ره هوراتی) گلیان خواردوه ته وه و حالی حازر به و ناوچه یه (ره و خاج) = (ره و خاگ) دهوتری و که وتوته لای خوارووی (ټه فغانستان) وه، یاخود ناوچه ی (بلو و جستان) ی ټه مړویه.

۱۱ - شه پوړلیکی دیکه ی ټه و هوزوتیره ټاریانه به ره و چه م و دولی (ټای تهوم نت) دا کوچیان کردوه و تیای دا نیشته جی بوون و ټه و ناوچه یه ش، حالی حازر، به چه م و دولی (هیلمه ند) ناسراوه.

۱۲ - هه ندی له و هوزانه، له شه پوړلیک دا، به ره و ناوچه ی (ره گک) کوچیان کردوه و تیای دا نیشته جی بوون و ټیستاش ټه و ناوچه یه، به ناوی (ره ی) یه وه، ده ناسری.

۱۳ - شه پوړلیکی دیکه ی له و هوزو ټیرانه، به ره و ناوچه ی (سه خره) یان (جه خره) کوچیان کردوه و تیای دا گلیان خواردوه ته وه ټه و ناوچه یه ش - ټیستا - به (شاهرود) که که وتوه ته ناوچه ی (دامغان) ی ټیستاوه، ناو ده بری.

۱۴ - هه ندیکی دیکه له و هوزو ټیرانه، له ناوچه ی (فه رینه) گلیان خواردوه ته وه و تیای دا نیشته جی بوون و ټیستاش به و ناوچه یه (ټه لبورز) دهوتری.

۱۵ - شه پوړلیکی زور سه ره کی و گه وره، له و هوزو تیره ټاریایانه، له ریبازی ټه فغانستانی ټه مړوه، به ره و چه م و دولی (په نجاب) کوچیان کردوه و تیای دا نیشته جی بوون.

شایانی باسیشه، ئەو ناوچانەیی، کە تیای دا نیشته جی بوون، بە ناوە، (هەیتە هیندو) ناویان بردوو، ئەمەش واتای (نیشتمانی هیندی) دەدات و حالی حازریش پێ دەوتری (هیندستان).

ئەم شەپۆلە، هەرۆک گەورەترین شەپۆل بوو، هەرۆه‌هاش شەپۆلی کۆچکەری پیشەرەو بوو، یان پیشی هەموو شەپۆلیکەو کۆچی کردوو.

پشکینەرەکان، وای بو دەچن، کە ئەم شەپۆلە پتر لە میلیون سالی پیش زاین، یان پتر لەو، بەرەو ئەو چەم و دۆلەو ئەو ناوچانەیی هیندستان کۆچیان کردوو، چونکە میژووی نووسینی، یاخود میژووی تۆمارکردنی (رەگە فیدا) کتیبی پیروزی دینیان بۆ نیوان (هەزار) تا (هەشت سەد) پیش زاین دەگەریتەو.

۱۶ - شەپۆلیکی دیکە لەو هۆزو تیرانە، لە ناوچەیکە دا نیشته جی بوون، کە پێی و تراو (رەنگائەست و سەر) و تا ئیستەش ئەم ناوچەیکە نەزانراو کۆیە!

۵ - لە ئاویستادا ناوی (ئەیرییا) هاتوووە لە لایەن (بارثولومی) یەو (airya) نووسراو، لە پارسی باستانی دا هەر هەمان وشە بە هەمان ئاوازی بە کار هاتوو. بەلام، لە سانسکریتی دا بوو بە (ئاریا = arya) (ئەیریەن فەج)، زاراویکی لیکدراو، لە وشەیی (ئەیریەن) لە قەدی (فەج) پێک هاتوو.

وشەیی (ئیرییا)، یان (ئاریا)، ناوی گەلە ئاریایەکانە، کە هەزاران هەزار سالی پیش زاینی ناوچەکانی (ئاسیای ناوەراست) یان بە جی هیشتوووە ئیستە پێیان دەوتری هیندوئەوروپایی.

وشەیی (فەج = vac) بۆ چەند جاری لە ئاویستادا هاتوووە قەدی وشەیی (فەجەت = vaocat) ه، کە بە واتای (ئاخافتن) دی.

هەر هەمان (قەد) (فەجە = vaca) ی لێ وەرگیراوە، کە بە واتای (ئاواز) و (گۆرانی) دی. وشەیی (فەن) یان (فاز = vaz) بە واتای (دوعا) و (سروود) دی. جگە لەو واتایانەیی

وشەیی (فەج)، کە باسمان کردن، بە واتای (وشە)، یان (پەیمان) یان (وتار) دی.

وا دەردەکەوئی، کە وشەیی (فاجار = vacar) یش کە حالی حازر بوو بە (بازار) هەر لەوێوە بە هۆیەو دەست کراو (ل - ۲۲۴۴ - برهان قاطع).

ئەوجا، لیکدراوی (ئیریەن فەج) بە واتای (ئاریایی ئاخافتن) هاتوووە ئەم گەلەش (گەلی ئیریەن فەج) لە ولایتیک دا ژیاون، کە هەر بەو ناوێوە، ناو نراو.

۶ - لە بەرھەمی کاکەیی دا، دەربارەیی وشەیی (واج = فاج) هەو، ئەوەندە و تراو، کە بتوانی واتای روشن بکاتەووە سەرچاوی پەیدا بوونی، دیاری بکات (تەماشای، ل - ۸۴ - ۹۰، بکە).

۷ - دەربارەیی زانایی لێ هاتویی و روشنییری میدیەکانەو، لە سەرچاوی پروا پێ کراوی زوردا، باسیان پیشەرەوی باسانی زانایانی دیکەیی گرتوو.

بۆ وینە، لە کتیبی ئیستەر (THE BOOK OF ESTHER) دا، شای شوش؛ (ئەهشەرۆش)، تەگبیر و راویژی چارەسەرکردنی سەرپێچی شازن (فەشتی) = (vashti) خیزانی، دەخاتە بەردەم حەوت ئەمیرەکانی میدیا و پارس (تەماشای، ل - ۴۸۹ ی هۆلی بائیل، بە زمانی ئینگلیزی، بکە)

ئەوێ، کە دەبێ جیگای سەرنج بێ ئەوێ، کە ناوی میدیا (Mēdi - a) بەم جوړە نووسراو و ناوی میرەکانیش (میرەکانی میدیا) بە (me -) دەست پێ دەکەن، واتە، (میریش = meres)، (مارشینە = mar - sena) و (میموجەن = me - mu can)، کە چی ناوی میرەکانی پارس بەو جوړە برگەیکە، دەستیان پێ نەکردوو!! ئەمەش ئەو دەسەلمینی، کە ناوی میدی باو، بەو برگەیکە دەست پێ دەکات و لەوانەشە، زۆری ناوی جیگا و شوینە گەورەکانیان، هەر بەو برگەیکە دەستی پێ کردبێ، یان ئەو برگەیکە تیدا بێ.

هە لەبەر ناو داری ناویانگی میدیا، لە کتیبی (دانیال) دا،

سه‌چاوهی بیگانه‌ی دیکه .

- تأریخ، مشرق قدیم، حسن پیرنیا (مشیرالدوله)، مرکزپخش انتشارات عطار
- برهان قاطع، تألیف، محمد حسین بن خلف تبریزی متخلص ببرهان.
- تأریخ زبان فارس، به قلم دکتر پرویز ناتل خانلری.
- فره‌نگی فارسی به پهلوی، تألیف، دکتر بهرام فره‌وشی.
- دستورنامه در حرف ونحوزبان پارسی، تألیف، دکتر محمد جواد مشکور
- تأریخ کردوکردستان و (توابع). تألیف شیخ محمد، مردوخ کردستانی.
- اوستا، نامه مینوی آیین زرتشت، تألیف، ابراهیم پورداود

سه‌چاوهی عاره‌یی.

- خلاصة تأریخ الکرد وکردستان - من أقدم العصور التاریخیه حتی الآن وضعه باللغة الكردية، العلامة المفضل معالی محمد أمين زکی بگک الوزير العراقي سنة ۱۹۳۱.
- ونقله الی العربية وعلق علیه الاستاذ محمد علی عونى ۱۹۳۶. (مطبعة السعادة بجوار محافظة مصر سنة ۱۹۳۹)
- ایران في عهد الساسانيين تألیف کریستنسن، ترجمه یحی الخشاب مراجعة عبدالوهاب عزام، مطبعة لجنة التألیف والترجمة والنشر، القاهرة ۱۹۵۸
- تراث فارس، کتب فصوله أساتذہ من المستشرقین، اشترك في كتابته و اشرف علی نشره ا.ج. آربری.
- نقله الی العربية من اساتذہ كلية الاداب، جامعة القاهرة محمد كفافی، السيد يعقوب بكر، احمد

داریوش به شای (میدیا) ناوده‌بری، نهك ناوی پارس، (تہ‌ماشای: کتیبی دانیال، چاپتهر ۵، خالی (۳۰) ل - ۷۹۷ به زمانی ٹینگلیزی، هولی بایبل، بکه).

یان، له‌کاتیک دا، که بابل که‌وته ژیرده‌سه‌لاتی (کورش) هوه فرمانی دا، که پشکینه‌ره‌کان به ناو خه‌زینو گه‌وه‌رو نووسراوه‌کانی گه‌نجینه‌و نه‌نتیکه‌خانه‌که‌ی‌دا بگه‌رین، بو‌ته‌وی چ نووسراویکی میدی نه‌گه‌ر هه‌بوو، بو کتیبخانه‌ی کوشکی (نه‌همینا = Ashmetha) له (نه‌کباتان = هم‌مدان) بی‌نیرنه‌وه.

(بروانه، ل - ۴۶۸، چاپتهر - ۶، خالی دووم، هولی بایبل، به زمانی ٹینگلیزی.)

۸ - زوربه‌ی زوری ئاویستا ناسان، وای بو‌ده‌چن، که زمانی ئاویستا زمانی دینی، یان شیوه‌زاری دینی میدیه‌کان بووبی (تہ‌ماشای: ل - چهار - مقدمه - پورداود - فره‌نگی برهان قاطع، جلد ۱ - ث).

سه‌چاوه‌کان:

- S.N. Sokolov, The Avestan Language.
Translated from the Russian, by L. Narrzor
«NAUKA» Publishing House
Central Department of oriental Literature, Moscow 1967.
- The Holy BinBLE Containing the old and New Testaments set forth in 1611
And commonly known as the king james version
American Bible society, New york MacdoneLL, M.A. Ph.D
william Heinemann, London
- Ahistory of sanskrit Literature ,by ArtherA.
- An Avestan Grammar, in Comparison with Sanskrit, by, A.v. williams Jackson
of columbia collegf. New york City 1892

الساداتی، محمد صقر خفاجه، احمد عیسی اشترک فی کتابته وراجع ترجمته یحی الخشاب. دار احیاء الکتب العربیة عیسی البابی الحلبي وشركاه، ۱۹۵۹.
- مروج الذهب ومعادن الجوهر، ج، ۱، ۲، ۳، ۴، المسعودی.

سەرچاوهی کوردیی.

- قامووسی زمانی کوردیی، بهرگی به کهم، ودووه عبدالرحمن محمد امین زهیبی، چاپخانهی کوری زانیاری کورد، بهغدا، ۱۹۷۷
- فرههنگی مردوخ، شیخ محمد مردوخ
- فرههنگی خال. شیخ محهمهدی خال، چاپخانهی کامهران.
- کاکهیی. محمد امین هورامانی، چاپخانهی الحدوآت بهغدا ۱۹۸۴.
- فرههنگی لهک ولور. حمیدی ئیزهده پهناه- مهحمود زامدار چاپخانهی کوری زانیاری کورد، بهغدا ۱۹۷۸.
- میدیا. ئی. م. دیاکونوف، برهان قانع، له فارسی پهوه کردوووه تی به کوردیی، چاپخانه دارالحریة للطباعة بغداد، ۱۹۷۸

بهشی «ئ»

(ئاپ = ap) :

(ئاپ = ap) له ئاوئستادا بوچهند جاری پات کراوهتهوه، به واتای (ئاپ) و (ئاو)، (ئاوی) هاتووه.
له سانسکریتی دا، لهبری وشهی (ئاپ) وشهی (ئاپه) = (apa) به.

له پارسی باستان دا، بووه به (ئاپی = api) له ئاوئستادا، وشهی (ئاو = ئاپ)، کز کراوهتهوه بهم جووره و تراوه (ئهپام

= (ap - am) ، که به واتای (ئاو + ان) = (ئاوان) هاتووه.
(ئهسپارهی = asbaray) :

ئهه وشهیه، له دوو پارچه پیک هاتووه وشهی (ئهسپه) = (aspa) و وشهی (بارهی = bāray) .

ئهه دووانه. بهکیان گرتوووهو به هوئی کارتیی کردنی دهنگی دراوسی وه سهر په کتری ئالو گوژی به دی هاتووهو دهنگی [ب]ی ئاوازه دار، به سهر دهنگی [پ]ی کپ دا، سهرکه وتوووه.

ئهه وشه لیکندراوه ناسادهیه، له زمانی کوردی دا به واتای (ئهسپ بردن)، (ئهسپ بهرده)، (ئهسپ بهن) هاتووه.

(ئهش = ash) :

وشهی (ئهش)، له ئاوئستادا، به واتای (فراوان) به واتای (وه)، (زور)، بی شمار هاتووه.

(ئاسمان = asman) :

وشهی (ئاسمان = āsmān) ، له ئاوئستادا، به واتای وشهی (ئاسمان)، یان (سهما) له زمانی کوردی دا هاتووه.
(ئهفهیی = avai) :

ئهفهیی راناوی ئاماژه (ئیشارهت) به، بو (دوور) و بو (تاک) به کار دئیو به واتا؛ (ئهوه)، یان (ئهو) هاتووه.

بووینه، له ئاوئستادا، و تراوه: (ئهفهیی ئهوره = avai) awra ، ئههش، ئهگهر وشه به وشه و بهریز لیک بدریتهوه، بهم جووره دهیی: (ئهو ههوره).

(ئهسپه = aspa) :

له ئاوئستادا، وشهی (ئهسپه)، بو جینسی (نیر)، واته (ئهسپ) هاتووه، بو وشهی (ماین)، دهنگی کوتایی وشهی (ئهسپه = aspa) ، که دهنگی (a -) ی کوتایی به دریز بووهو بووه به (ئا = ā) ، که ئهه له هندی (ئاو) دا، نیشانهی مینه به.

به شیوهییکی زور روشن و فره ئاشکرا. وشهی (ئهسپه)، به واتای (ئهسپ) بو (نیر) هاتووه. وشهی

نہسپا)ش، به واتای (ماین) بو (منی) هاتووہ .

به پنی ٹو لیک دانہوہیہ، وشہی (ٹافیتا)، به واتای (زانین)، یان (فاوہرؤک و بنہرہت زانراو) دی .

من، بهش به حالی خوم، به پنی لیک دانہوہی پارچہکانی، وای بوڈہجم، کہ به واتای (زہوی بہردار) یان (نیشتمانی به پیت و بہہر).

له زمانی عارہبی و فارسی دا، بہچہند شیوہی ناوی (ٹافیتا) هاتووہ، بو وینہ، وک :

اوستا، ابستا، استا، وستا، است، اوستا، بستاق، ابستاق، ابستاغ، ابستاہ، بستاہ، ابستا، افستا ابستا، ستا .

ٹاہر (= ātar) :

وشہی (ٹاہر)، له (ٹاویستا) دا پات بووہتہووہ به واتای (ٹاگر، ٹایر، ٹاویر، ٹادر) هاتووہ .

له پالہوی دا، ٹم وشہیہ بووہ به (ٹاہرش = ātarsh و بووہ به (ٹاتور) یش .

ٹاہرپاتہ (= āterepate) :

ٹم وشہ ناسادہیہ، به واتای (ٹاگر ٹاگاداری کہ) یان (ٹاگرہوان) - ٹہگر رہوایی - دی . جگہ لہمہش (ٹاترہفہن = athravan) یش، به ہمان واتاو ہاو واتای هاتووہ ٹم وشہیہ، حالی حازر بووہ به (ٹاگرہوان) .

(ٹارہم = āram) :

وشہی (ٹارہم)، له پیشبہندی (ā = ا -) و چاوگی (رہم = ram)، کہ به واتای (ٹارام گرتن)، یان (ٹارام بوون) هاتووہ له کوردی دا، وشہی (ٹارام) به ہمان واتا بہ کاردی .

(ٹارمہیتی = armaiti) :

ٹم وشہیہ، له ٹاویستادا، به واتای خوشہویستی و دوستاہیتی و ہاریکاری کردن دی . له کوردی دا، ٹم وشہیہ بووہ به (یارمہتی) .

(ٹہستا = astā) :

وہک ناوی، (ٹہستا) به کتیی (زہند) دہوتری، کہ

لیکدراوی کتیی (ٹاویستا)یہ . جگہ لہمہش (لہم ناوہش) (ٹہیستا)شی پی دہوتری . لای ہندیکیش وہاہیہ، کہ ٹم ناوہ، ناویشانی کتیی (ٹیبراہیم ی زہرہشی)یہ .

وشہی (ٹہستا) وہک رگ، وشہی ٹاویستایییہ وشہی ٹاہستہی لئوہ دروست بووہ . ٹم وشہیہ . (ٹاہستہ) به واتای (مندالڈان) یان (رہجم) هاتووہ، به واتای زہوی بہروبوومدار هاتووہ . کہ وابوو زہوی و زاریکی خیروبہردار (زہوی کشتوکال) دہگریتہوہ .

وشہی (ٹاہستہ)، له بنہرہت دا، ریشہیہکہ، له وشہی لیکدراوی (ٹاپوثرہ - تہنو = āputhra tanu) وہوہ هاتووہ .

وشہی (ٹافیتا)ش، لیکدراوہ، یان دوو پارچہیہ . بہشی (ٹافی = ave)، یان (ٹاف)، به واتای (ٹاویان) (ٹاپ)ہوہ هاتووہ .

ٹالوگوری دہنگی [پ] و دہنگی [ف]، بی گومان به ہوئی کارتی کردنی یہ کیکیان لہسر ٹوی دیکہی دراوسی لہسر ریازو ریزہوی ٹاسان بوون یان بہرہو ٹاسان چوونی زمان، پرووی داوہ .

به ہرحال، ناوی (ٹافیتا)، له پالہوی دا بووہ به (ٹہفہستاک = avastak)، یان (ٹہپہستاک = apastak) .

وشہی (ٹافیتا)، ہرہوک، له لایہن (ٹہندریان)ہوہ لیک دراوہتہوہ، له بنہرہت دا (ٹوپہستہ = upasta) یہ، کہ به واتای (بنہرہت) یان (بنچینہ)، یان (رہسہن) دی .

له لایہن، (ٹافیتا) ناسی وہک بارٹولومی، بہشی کوتایی ٹم وشہیہ، به واتای (پہنا) و (کومہک کردن) دی . (ٹہسرہف = asrav) :

له ٹاویستادا، وشہی (ٹہسرہف) به واتای (ٹہسرین)، (فرمیسیک) هاتووہ . حالی حازر لہ کوردی دا، بو دہستہوہدانی ٹم وشہیہ (ٹہسرہف)؛ و (ٹہسرین) و (ٹہسر) بہکار دہہینری .

لہپارسی دا، ٹم وشہیہ بووہ به (ٹہشک) . شایانی باسہ، بو بہ دہستہوہدانی ہمان وشہ، له ٹاویستادا، وہک ہاو واتاینک وشہی (ٹہسرہو = asru) هاتووہ .

(ئەستی = asti) :
 ئەم وشە، لە ئاویستادا، بە واتای (ئیسقان) هاتوو،
 لە کوردیدا، بۆ بەدەستەوهەدانی هەمان واتا، وشە
 (ئەستۆ) بە واتای بەلەکی شان، (ئەستی) بە واتای
 (ئیسک) یان (ئیسقان) هاتوو.
 فرەزێ (ئەستی - بیز = asti bis) بە واتای؛ (بە ئیسقان)
 دى.
 (ئەش = ash) :
 لە ئاویستادا، وشە (ئەش)، بە واتای (فراوان) یان
 (فرە)، (زۆر)، (بى شمار) هاتوو.
 ئەشپەھ = ئەچپەھ = (ācyah - asyah) :
 ئەم وشە لە (ئەش) + (پەھ) پێک هاتو دیارە واتای
 بەشى پەكەمى، چونكە لەسەرەو لێك دراووتەو، ئەو
 دوو میان بۆ پەلە بەراوردی بە لە ئاوەلناودا، ئا لێردا، ئەم
 پارچە پاشبەندە (پەھ = yah) پەلە بەلای پيشان دەدات و بە
 واتای (زۆرتەرىن)، (فرەترين) هاتوو.
 ئەرتە = (arta) :
 وشە (ئەرتە)، یان (ئەرتە = areta)، لە ئاویستادا، بە
 واتای (راست) و (دروست) و (پاك) هاتوو وشە،
 (ئەرتەوان) یش، كە دوو پارچەپەو بریتى بە لە، (ئەرتە) و
 (وان) یان (ئەرتە) و (فان)، واتە:
 - ئەرتە + وان = ئەرتەوان.
 - ئەرتە + فان = ئەرتەفان.
 - ئەرتە + فان = ئەرتەفان.
 ئەم وشە ناساكارە (لێكداه) بە واتای (پارێزگارى كەرى
 راستى) یان بۆمان هەپە، بلىن (راستىەوان)، لەسەر
 كيشە (پاسەوان) و (دادەوان) و (زیرگەوان) . . . . . هتد
 هاتوو.
 وشە لێكدراوى (ئەرتەفان) و (ئەردەفان)،
 هەریەكێكن و بە واتا دەبەخشن و بە زۆرى لەزمانى
 كوردى پى دا بەكار دەهینى.
 ئەرهجە = (araja) :
 وشە (ئەرهجە)، لە ئاویستادا، بە واتای (ئەرهجە) هاتوو،
 جگە لەمەش بە واتای (كرى) هاتوو.
 (ئەرتە = aratna) :
 وشە (ئەرتەتە)، لە ئاویستادا بە واتای (ئانیشك) یان
 (پەرەژە = ئەرهژە) هاتوو.
 (ئەرشات = arshat) :
 (ئەرشات)، لە ئاویستادا، بە واتای (راستى) و
 (دروستى) هاتوو، جگە لەوێش ناوى (فریشتهى
 راستى) پەو ئەم ناوێش بۆ مینەپە.
 ئازى = (āzi) :
 ئازى، بە واتای (حەزلى كردنى) زۆر دى. بە وینەپە
 ئەفسووناوى بۆ ناوى (دپوى) تەماع (حەز) بەكار هاتوو.
 حالى حازر، لە كوردیدا، وشە (حەز) لەبرى بەكار
 دى.
 ئازهى = ئازهى = (āzhi) :
 لە ئاویستادا، (ئازهى) یان (ئازهى)، بۆ واتای (مار)
 هاتوو، جگە لەمەش بە واتای (مارستان) هاتوو كە
 مەبەستى (مارەدۆزەخ) و واتە، (دۆزەخى) یان جیگایى پى
 بى لە (مار) بۆ سزادان لە برى (دۆزەخ) بەكار هاتوو.
 ئاریانیەكان، (دۆزەخەمار) یان هەبۆ. بۆ وینە، وشە
 (ئازهى) بە واتای (ئەهریمەن) یان (مارستان) بەكار
 هاتوو وشە (ئازهى) یش بە (ئەهریمەن) یان دۆزەخى
 (باووران و هەورەتریشقەو لافاو) وتراو.
 ئازپاھ = (āsyah) :
 لە ئاویستادا، ئەم وشە، بە واتای (ئازترين) هاتوو
 لەبەرت دا، قەدەكە (asu) پە، كە لە ئاویستادا، بە واتای
 (گورج)، (تیزرەو)، (ئازا) هاتوو.
 كەوابوو، پاشبەندى (-yah) بۆ پەلە بەراوردى نىوان
 ئاوەلناو بەكار دەهینى، كە لێردا پەلە (بەلای) پيشان
 دەدات.
 هەر لە هەمان ریشەو، وشە (ئازوش = azus) و هى
 (ئەزامى = azami) دروست بوون.

(ئەزھى دەھاكە = azhi dahaka) :

ئەم وشەيە، بە لاي كەمى يەو، لەسى پارچە پىك
ھاتوو. پارچەكانىش دەبى لەمانە بەدەر نەبن.

۱ - (ئەزھى = azhi) ، كە بە واتاي (مار) ھاتوو

۲ - (دەھ = dah) ، يان (زەھ)، بە واتاي (گەزئە)،

يان (زەھردارو زىاندەر) دى.

۳ - (ئاكە = aka) ، بە واتاي (خراب) دى.

ئەمپۆ، ئەم وشەيە لە كوردى دا بوو بە (ئەژدى ھاك) يان
(ئەژدەھاك) يان (ھەژدەھاك).

(ئەكە = aka) :

وشەي (ئەكە) يان (ئەخە) لە ئاويستادا، بە واتاي
خراب (بەدگۆ)، (شەپراني)، (زىانەخرۆ) ھاتوو ئەم
وشەيە ئاوەلناوو بو نىرپنە (ئەكە = aka) يەو بەلام بو مېنە
دەبى بە (ئەكا = aka).

لە زمانى كوردى دا، (ئەخە) و (كخە) لەگەل منال و
بچووك دا بو دوور خستىنەوئەي لە كوردەوئەي شەر بەكار
دەھىترى.

وشەي (ئەكەتەرە)، كە لە وشەي (ئەكە) وەرگىراو
پاشبەندى پلەي بەراوردى وەرگرتووو بە واتاي (خرابتەر)
ھاتوو.

(ئافەنت = avant) :

لە ئاويستادا، ئەم وشەيە، بە واتاي (ئاودار)، يان
(ئاوئەدان) ھاتوو. ئەم وشەيە بە شوپن و جىگاي دەوترى
كە ئاوى زۆربى و جىگاي ئاودارىش خاوەنى ئاوەدانى يە
(ئاو و ئاوەدانى - كورد واتەنى): يان جىگا بە ئاوەو
(ئاوا) يە:

لە سانسكرىتى دا، ئەم وشەيە بوو بە (ئاپوئەنت =

apovant).

(ئەفۆخفەرپنە = avo - xvorena) :

ئەم وشە لىكدراو، بەچەند واتاي ھاتوو؛ بە واتاي
(ئاوچاو)، (ئاوئەخۆر)، يان (ئاويئەخۆر)، يان جامى ئاو

خواردنەو. يان قەمى ئاوەخۆرەي مەرو مالآت، كە
برىتىيە، لە ھەل كۆلاندىنى ناوژگى قەدى دارىكى
ئەستووورو بە درىژايى بو ئەوئەي ئاوى تى بىكرى بە رىزو بە
درىژايى، مەرو مالآت ئاوى بەسەرەو بەخواتەو، لە
كوردەوارى دا بەم جۆرە جىگاي ئاو خواردنەوئەي مەرو
مالآتە، (ئاوئەخۆرە) يان (ئاوئەفەرە) دەگوترى.

(ئەمسە = amsa) :

وشەي (ئەمسە) لە ئاويستادا، بە واتاي، (نزىك)
(دراوسى)، (ھاوسى)، (ھامسا) ھاتوو.

جىگە لەوئەش، لە كوردى دا، (ئەمسە)، كە واتاي
(ئەمەتە) يەو زۆر نزىك، يان دراوسى پيشان دەدات.

دوور نىيە، كە وشەي (ئامسان) كوردى كە بە واتاي
(ئاوسان) يان ھاو واتايەتى، ھەر لە ھەمان وشەو وەر
نەگىرايى.

(ئە - مەرتە = a - mra) :

ئەم وشەيە لە پىشەندو قەدىك پىك ھاتوو، لە
ئاويستادا، بە واتاي (نەم)، (زىندو) ھاتوو. بەلامەو
وايە، كە ئەم پىشەندى (a-) يە، لىرەدا، پىشەندى (نەرى
= نەفى) يە.

بە شىوئەيىكى ئاشكراتر (مەرتە = mra) واتاي (مەرد)، يان
(مەردو) دەدات و بەھەردووكيان پىكەو (ئە - مەرتە)، بوو
بە (نامەردو) يان (نەم) يان (زىندو).

(ئەناھىتە = anahita) :

ئەم وشەيە لىكدراو، لە نىشانەي (نەرى = نەفى)، كە
(ئەنە = an) ھەلە قەدى (ئەناھىتە = āhita)، كە بە واتاي
(ئالوودەو (پاك) و (رۆشن) و بى (گەرد) ھاتوو.

بە پىشەندو بە قەدەو، بە ھەردووكيانەو، واتاي
نارۆشن، ناپاك دەدات.

جىگە لەو واتايانەش، بو ئاوى فرىشتەي (سەركارى
ئاو)، يان (چاودىرى كەرى ئاو) ھاتوو.

بو بە دەستەوئەدانى ئاوى ئەستىرەي جوانى ئەستىرەي

زوهره، که رهمزی جوانی یه، یان به رهمزی جوانی له
 قهلم دراوه، به کار هاتووه.
 هر بهو بونه شهوه، رومانیه کانی نهوسا (لاتینیه کان)
 ناوی (فینوس) یان لی ناوه.

(ئهوره = awra) :

وشه‌ی (ئهوره)، له ئاوستاندا، به واتای (ههور) هاتووه.
 له پالهوی دا بووه به (ئهبر = abr) و له پارسی ئیستهش دا
 (ئهبری) پی دهوتری.

(ئورفهر = urvarā - aurvarā) :

ئهم وشه‌یه ساکار نی یه، واته لیک دراوه، له ئاوستاندا
 به واتای (سهوزیون)، (رووان)، (چه که ره کردن) هاتووه.
 له پارسی نوی دا، وشه‌ی (رستن)، لهبری به کار دی له
 کوردی دا، وشه‌ی (هورورا) یان (هورثرا)، یان (هورخزا) و
 (رووان) که ره گ (قه‌دی) وشه‌کی تیادا دیاری ده‌دات، به
 هه‌مان واتا هاتووه.

(ئوشتره = ushtra - aushtra) :

ئهم وشه‌یه، له ئاوستاندا پات کراوه ته‌وه و به واتای
 (وشت)، (حوشتر) هاتووه، ئهم وشه‌یه بو (نیه)، بو مینه
 ده‌بی به (ushtrā - aushta) = (ئوشترا).

(ئهیریا = airya) :

له ئاوستاندا، وشه‌ی (ئهیریا) له بری وشه‌ی (ئاریان) ی
 ئهمرویه. ئهم وشه‌یه، له پارسی باستان دا، بووه به (ئاریا
 = arya) یه. ئهمهش وهك ناوی، بو ناوی گه له ئاریایه‌کانه.
 (ئایزما = aizma) :

ئهم وشه‌یه لیک دراوه، یان دوو پارچه‌یه، پشبه‌ندی
 (ئه‌یزی = ئایزی = aizi) و له گه‌ل قه‌دی (ما = ma) و

پیکه‌وه، هه‌ردووکیان به واتای (تاقیکردنه‌وه) دین،
 له‌ناو مه‌نگوری دا، له‌بری وشه‌ی (زمان)، (ئه‌زمند
 ده‌وتری، هه‌روه‌ها وشه‌ی (ئه‌زمون) و وشه‌ی (ئه‌زمون) بش
 له کورده‌واری دا، بو به‌ده‌سته‌وه‌دانی واتای تاقیکردنه‌وه به‌ک
 دیت.

وشه‌ی (ئه‌زمون) به واتای (تاقیکراو)، یه
 (ته‌جروبه‌کراو) دی «بو وینه، ده‌وتری»
 (دوی) ئه‌زمون له‌ماستی نائه‌زمون چاتره»

«ته‌ماشای، به‌شی «ء» ی ل - ۱۳۳ ی زه‌بیجی، بکه،
 (ئه‌یفه = ai - va) :

له ئاوستاندا، ئهم وشه‌یه، بو ژماردن هاتووه و به واتای
 (یه‌ك).

له کوردی دا، بو به ده‌سته‌وه‌دانی واتای ئهم وشه‌یه ئه
 وشانه‌مان هه‌ن: (بووه)، (یوفه)، (یه‌ك).
 (ئهن - یه = an ya) :

فره‌یزی (ئهن - یه = an - ya) ، به واتای
 (یه‌کیکی دیکه)، (یه‌کی دی)، (یه‌کیکی دی)، یان به
 واتای (یه‌کیک)، (یه‌کی)، (یووی)، (یوفی) دی.
 (ئه‌یشام = aišām) :

ئهم وشه‌یه، راناوی ئامازه‌یه، به واتای (ئه‌وان)
 (ئادیشا)، که له کوردی دا هاتوون، دیت.
 (ئه‌یهر = ayar) :

وشه‌ی (ئه‌یهر)، به واتای (رۆژ)، که واتای وشه‌ی (day)
 ی ئینگلیزی بدات، هاتووه. به‌لامه‌وه وایه، که ناوی
 مانگی (ئایار) یش، له‌بنه‌ره‌ت دا، له‌وه‌وه وه‌گیرایی،
 به‌وه‌ی دا، که مانگی یه‌که‌می به‌هاره و به‌هاریش به رۆژه‌وه
 به‌هاره، چونکه ژیان به‌هۆیه‌وه به‌هاری دیته‌ پشه‌وه.

قاموس «الأيرين فنج»

محمد أمين الهوراماني

أن أصبحت لغة الدين ولغة الدولة معاً وذلك في عهد الدولة الميمنية، ودوّنت بواسطتها فنون الكتاب الديني المقدس (أفستا) وبعد انقراض الدولة الميمنية، أصبحت اللغة تنحصر في القضايا الدينية فقط والتي عرفت فيما بعد باللغة الأستية.

استمرت هذه اللغة بمسيرتها الدينية إلا أنها كانت تنحصر فقط في متون الكتاب الديني المقدس والتعاليم الدينية الأخرى وعند رجال الدين، ومن ثم أخذت تختفي باختفاء الكتاب الديني ورجال الدين انحصرت نفسها في صدور رجال الدين الذين اختفوا في مناطق جبلية وعرة في كردستان، والتي تعرف تلك المناطق بـ (هورامان، واللغة بلغة (ماجو). التي هي الآن لاتزال وكما قلنا إحدى اللهجات الكردية الدينية.

ان هذه الكلمات التي عرضناها هنا تحت مجموعه (ألف، ماهي الأعدد ضئيل من كلمات اللغة (الأيرين فنجة) القديمة. وقد قمت. كما يرى القارىء الكريم. بمقارنتها مع الكلمات المتشابهة لها معناً وطناً في اللهجات الكردية المختلفة وعبرها توصلنا الى:

- يعتبر اللغة الكردية حفيذة اللغة (الأيرين فنجية) ونحداها رأساً مباشراً

- إن علاقتها باللغة الفارسية القديمة عبارة عن علاقة القرابة ليست إلا.

- تمتلك اللغة الفارسية القديمة بعض الاصوات التي لا توجد مثلها مطلقاً في اللغة (الاييرين فنجيه).

من المعروف جداً، ان الاقوام الهندوايرانية - وبسبب تغيير مناخ موطنها الاصلي - هاجرت وعلى شكل موجات متعاقبة الى مناطق عديدة ومختلفة كالهند وايران وكردستان

وكان، من بين تلك الموجات، موجة، يعتقد بانها تتكون من ست قبائل رئيسة، هاجرت الى كردستان الحالي وسكنت في وديانها المختلفة وبنيت لنفسها، من هنا وهناك، مدن وقرى كثيرة واهتمت اهتماماً كبيراً بالزراعة وتربية الدواجن.

وكانت تلك القبائل تعرف بالقبائل (الأيرين فنجة) نسبة الى لغتهم المعروفة بلغة (أيرني فنج)، وبلادهم المسماة ببلاد (أيرين فنج).

ان مصطلح (فاج)، او (فهج = فنج) مشتق من مصدر فعل (فاجه)، (فهجه) والذي يقابله بالعربية (قول). ومن الجدير بالذكر، أن هناك لهجة كردية قديمة جداً تعرف بلهجة (ماجو) وبعض الأحيان بلغة (هاجو) الدينية، حيث لاتزال تحتفظ بقوتها الديني عند بعض القبائل الكردية التي تدين بدين (اهل الحق) وذلك عن طريق استعمالها) كلياً في التعاليم وفنون الكتب الدينية، عندهم.

إن ظهور اسم ميديا، بعد تأسيس الدولة الميمنية وازدهارها، أدى الى اختفاء اسم اللغة (الاييرين فنجيه) وحل محلها اسم اللغة الميمنية وسميت بلاد (أيرين فنج) ببلاد ميديا.

ازدهرت هذه اللغة (الاييرين فنجيه) قديماً والميمنية حديثاً بعد